

Boligspørgsmaalet bør løses. Jeg kan ikke forlange, at en Højremand eller en Venstremand skal nære akkurat den samme Opfattelse som jeg paa dette Omraade. Men jeg vil indtrængende lægge dem paa Sinde, at her gælder det flere Hundrede Tusinde Menneskers Ve og Vel.

Simonsen: Den højtærede Minister hævdede for et Øjeblik siden, at nu maatte vi være færdige med Boliglovgivningen, thi det var en Undtagelseslovgivning. Men den Undtagelsestilstand, som har nødvendiggjort den eksistere endnu med uformindsket Styrke, i alt Fald i København og de større Byer, og maaske i de allerfleste Byer. Og da forekommer det mig højst uheldigt at fastslaa, paa hvilket Tidspunkt Boligloven skal ophæves. Den højtærede Minister erkender ogsaa faktisk, at denne Undtagelsestilstand eksisterer, og Erkendelsen ligger deri, at Terminen for Lovens endelige Ophør udsættes i to Aar. Men den højtærede Minister spaar, at senest i 1925 vil der ingen Bolignød være, saa vil Undtagelsestilstanden være fuldstændig forsvundet. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes nogen kan fremsætte en saadan Spaadom i Tider som disse. Jeg tror ikke paa Spaadomme, selv om der kan reklameres med en nok saa fin Stjerne. Men hvorfor saa gaa til Kravet om $\frac{2}{3}$ Majoritet, hvis det ikke er Meningen at gøre de smaa konservative Minoriteter fuldkommen egenmægtige i dette Spørgsmaal? Jeg forstaa ikke rigtigt den højtærede Ministers Udtalelser om Repræsentationen for Grundejernes Interesser i Forhold til Kravet om denne Trediedel. Det kan dog vel ikke være Meningen, at det kun er Grundejernes Interesser, det drejer sig om, selv om Lovforslaget kunde tyde derpaa. Jeg synes i alt Fald, det er noget betænkeligt at erkende det aabent. Jeg stillede imidlertid et bestemt Spørgsmaal til den højtærede Minister, som jeg ikke fik noget Svar paa, nemlig, om Kravet om de $\frac{2}{3}$ var en Forløber overfor de kommunale Raad for Krav paa andre Omraader, en Forløber for en reaktionær Strøm-kæntning i Stillingen til de kommunale Raad, en Forløber for Gennemførelsen af privilegeret Valgret. Det var naturligvis ikke noget Tilfælde, at jeg stillede dette Spørgsmaal, og det kan sikkert interessere mange andre end mig at faa det besvaret.

Jeg forstaa ikke den højtærede Ministers Ræsonnement med Hensyn til Forholdene i Aarhus. Den højtærede Minister sagde, at jeg havde paavist, at Vanskelighederne med Hensyn til Boligforholdene

dér var steget, og han tvivlede ikke derom, men, sagde han, Restriktionerne har dog ogsaa bestaaet for Aarhus, og naar Forholdene er blevet vanskeligere for hvert Aar, der er gaaet, trods Restriktionerne, maa vi se at blive af med dem i en Haandevending. Jeg forstaa ikke denne Argumentation. Det logiske vilde dog være at kræve, at Restriktionerne blev endnu strengere, naar det hidtil ikke har hjulpet. Huslejelovgivningen har i alt Fald skaanet en Mængde Smaafolk, ja, hele den lejende Del af Befolkningen for en Masse Penge, og den har bidraget til, at Købstadejendommene trods det, at Priserne er røget meget stærkt op, dog ikke er kommet op i rene Fantasipriser og maaske nu ligesom mange Landejendomme, der er købt til vanvittige Priser, maatte gaa til Konkurs i Tusindvis. Der er jo ikke en Dag, hvor der ikke er en 4 Spalter Annonce i Statstidende om Landejendomme, der er konkurs. Havde man ikke haft Huslejelovgivningen, kunde man have befrygtet, at der i Byerne vilde komme et lignende Forhold om et Aarstid eller to.

Den ærede Ordfører for det radikale Parti (Niels Petersen) har fuldkommen Ret i, at den højtærede Minister med sit Forslag stiler ud i det rene Anarki. Det er ikke blot Arbejdere og Socialdemokrater, der protesterer mod dette Attentat mod Huslejelovgivningen. Det er gode konservative handlende, store næringsdrivende, Haandværksmestre og mange andre, der kræver, at der skal tages Hensyn til dem lige saa vel som til den lille Del af Befolkningen, som Grundejerne udgør. Den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Hagbart Berg, erklærede flot, at der var holdt lange Taler, men der var ingen Vej vist fremad. Jo, Vejen fremad er at opretholde det bestaaende saa længe, det er nødvendigt, og ikke gribe forstyrrende ind i den naturlige Udvikling, som dog fører til Maalet, naar Tiden en Gang kommer. Det glædede mig at høre, at de Konservatives Ordfører (Johannes Lou), hvor meget end de Konservative ellers sluttede sig til Lovforslaget, dog tog Afstand fra den privilegerede Valgret, der ligger i Kravet om $\frac{2}{3}$. Det ærede Medlem er undertiden lidt taaget i sine Udtalelser, men saa vidt jeg forstod ham, er den højtærede Minister her kommet saa langt ud i Reaktion, at selv en konservativ Mand som det ærede Medlem — og det siger ikke lidt — ikke kan følge med ham. Ellers er de Konservative jo desværre efter den ærede Ordførers Udtalelser i alt for høj Grad tilfredse.